

[Eva Ree.]

også i kredse, der har svært ved at medgive, at en liberalisering er tiltrængt.

Der er enkelte spørgsmål, vi gerne vil have drøftet nærmere under udvalgsarbejdet, bl. a. lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Det vil nok her være rigtigt at lade loven træde i kraft, så snart den er vedtaget, og ikke vente til 1. april som berammet, hvis vi bliver færdige før. Jeg tænker her på, at det må være vanskeligt for mødrehjælpen at administrere efter den gamle lov, når en ny lov er på trapperne.

Else-Merete Ross: Svangerskabskommissionens flertal har ikke principielt taget afstand fra fri abort, men mener, at tiden endnu ikke er moden dertil. For hvem er det at tiden ikke er moden? Det kan ikke være for dem, der på grund af uønsket graviditet ansøger om at få svangerskabet afbrudt, og heller ikke for deres pårørende. Men det kan måske nok være rigtigt, at forandringer i værdi- og moralnormer foregår langsommere i befolkningen som helhed, og at man for at sikre bred tilslutning til liberalisering inden for dette område ikke skal gå for hurtigt frem.

I det radikale venstres gruppe er der forskellige synspunkter. Nogle af os ville gerne have liberaliseret helt, men i erkendelse af, at den liberalisering, der er foreslået af ministeren, er at foretrække for den nuværende lov, og i erkendelse af, at ministerens forslag har størst mulighed for at samle flertal her i tinget, kan det radikale venstre give tilslutning til det fremsatte lovforslag. Vi regner dog med, at visse punkter, som forekommer os uklare, kan drøftes i udvalget uden større forsinkelse af lovforslagets vedtagelse.

Som argument imod nu at indføre fri abort, anføres, at der for tiden er en betydelig udvikling i gang for at udbrede kendskab til antikonceptionelle midler, som man mener ville blive modvirket ved indførelse af fri abort. Vi kan vel nemt alle blive enige om, at det ideelle var, at alle, der ikke ønskede et svangerskab, benyttede sig af præventive midler. Vel tales og skrives der i de senere år meget om præventive midler, men vi har endnu langtfra garanti for, at alle ved ordentlig besked om de ting. Der har været talt om seksualundervis-

ning på seminarier og i skoler i årevis, men endnu har vi ikke fået den lovændring, der gør denne undervisning obligatorisk. Så længe det ikke sker, finder jeg det urimeligt, at staten ikke fuldt ud dækker udgifterne for de kommuner eller private organisationer, der ved offentlig oplysningsvirksomhed om seksualhygiejne søger at råde bod på det, der er forsømt inden for den offentlige undervisningssektor.

I svangerskabsbetænkningen fra 1954 fremhæves seksualoplysning og -vejledning som de vigtigste foranstaltninger for at nedsætte antallet af uønskede svangerskaber. Netop de mennesker, også her i tinget, som er modstandere af abort, burde være de allerivrigste for at gå ind for en intensiv oplysningskampagne, ja, måske ligefrem en reklamekampagne for brugen af antikonceptionelle midler og for let adgang til at købe dem. Vi bør overveje, om konsultation angående vejledning i antikonception ikke burde være gratis, og om priserne på antikonceptionelle midler ikke burde nedsættes, så man i hvert fald helt udelukkede den mulighed, at nogen af økonomiske grunde undlod den lægelige vejledning og det af lægen anbefalede præventive middel. Når vi ikke kan blive enige om den form for børnebegrænsning, der sker gennem fri abort, må vi da kunne blive enige om den, der sker gennem prævention. Jeg mener, at vi som lovgivere har store, endnu uigennemførte forpligtelser på disse områder.

Angående lovforslaget skal jeg gøre nogle bemærkninger om nydannelserne. Kvinder over 38 år og kvinder med 4 hjemmeboende børn under 18 år skal uden samrådstilladelse kunne få deres svangerskab afbrudt. Ca. 92 pct. af disse ansøgere får allerede nu tilladelsen. Når man nu vil give dem alle tilladelse, er det ikke af etiske eller af lægelige hensyn, men fordi det vil give en administrativ lettelse af arbejdet i mødrehjælpen. Ifølge det sidste tal, som jeg har fra mødrehjælpen, fik af 269 35-årige kun 23 afslag, af 251 36-årige fik 24 afslag, og af 255 37-årige fik 30 afslag. Hvis administrativ lettelse er hovedargumentet, er det svært at se, hvorfor man ikke i stedet vælger f. eks. 35 år. Jeg synes, det er godt med den nye bestemmelse om aborttilladelse, hvis kvinden på grund af ung alder